

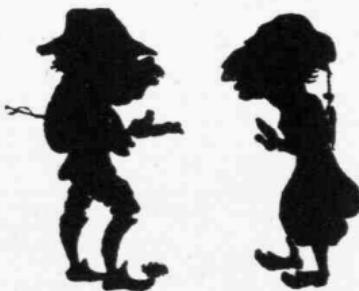
ἄλλην στολήν. "Ωστε καὶ αἱ καλαί μας γειτόνισσαι, περὶ δὲ ὁ λόγος, ἐφοροῦσαν μαῦρα σουπάνια καὶ μαῦρα σαρίκια.

"Εξεκίνησε λοιπὸν ἡ πρώτη νὰ παραλάβῃ τὴν δευτέραν τῆς ἐφώναξεν ἀπὸ τὸ παράθυρον καὶ ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν «πήγαινε καὶ θὰ σὲ προφθάσω», ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τῆς. 'Αλλ' ὅταν ἐφθασεν 'ς τὴν ἐλλὰν τοῦ κὺρος Παληοῦ, ἡ ὅποια εὔρισκεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κάμπου τοῦ Λιβισιοῦ καὶ εἶναι περιβόητος διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν φαντασμάτων, ποῦ βγαίνουν ἀπὸ τὸν κορμόν της, κατελήφθη ἀπὸ φόβον ἐξ ἀνατροφῆς κ' ἐγύρισε νὰ δῆ, ἀν ἔχεται ἡ γειτόνισσά της. 'Η γειτόνισσα εἰχε φορέσει κ' ἔκείνη τὸ σαρίκι της, εἶχε τυλίξει ἔνα ἄσπρο σινδόνι εἰς τὸ κεφάλι της διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν καὶ τὴν ἡκολούθει κατὰ πόδας. 'Αλλὰ μόλις στραφεῖσα ἡ προπορευομένη τὴν εἰδεν 'ς αὐτὴν τὴν κατάστασιν, ἥρχισε νὰ ξεφωνίζῃ μὲ δῆλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων της «βουοι... οὐ ἡ βουρδόλακας» (= τρέξετε ὁ βρυκόλακας). "Εως ὅτου νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειάν της, πίπτει κατὰ γῆς λιπόθυμος ἀπὸ τὸν τρόμον της. 'Η σαρικοφόρος γειτόνισσά της μὲ ἄλλας ἔσπευσε καὶ τὴν ἐπανέφεραν εἰς τὰς αἰσθήσεις της. 'Αλλ' ἄμα ἥνοιξε τὰ ὕματα καὶ ἀνεγνώρισεν ἀπὸ τὴν φωνὴν τὴν γειτόνισάν της, ἡ ὅποια ἡπόρει, ποῦ ἡ σύντροφός της ἀνεκάλυψε τὸν βρυκόλακαν, ἀνέκραξε «καῦμένη, ἡσὺ ἥσουν λὰ στοί μου!» = (καῦμένη σὺ ἥσουν λοιπόν!). 'Ο βρυκόλακας, ὁ ὅποιος τὴν ἔκαμε νὰ λιποθύμησῃ ἥτο τὸ ἄσπρο σαρίκι τῆς γειτόνισσάς της!..

Θὰ ηὐχόμην νὰ ἥσαν ἴκανά τὰ ἀνέκδοτα ταῦτα νὰ πείσωσι τὰς ἀφελεῖς μητέρας νὰ παύσωσι τὴν παιδαγωγίαν τῶν καλικατζάρων, διότι καθιστῶσι τὰ παιδιά των δυστυχῆ εἰς ὅλον των τὸν βίον.

P. Ισάq Κων/λεως 1908

K. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Σκέψεις μεθύσον

— Λένε πῶς ἡ καμῆλα εἶν' ἔνα παράξενο ζῶο, ποῦ μπορεῖ νὰ δουλεύῃ δέκα μέρες χωρὶς νὰ πιῇ σταλιά...

— Καὶ τί μ' αὐτό! 'Εγὼ εἶμαι πιὸ δυνατὸ ζῶο ἀπ' τὴν καμῆλα. Μπορῶ νὰ πίνω δέκα μέρες χωρὶς νὰ δουλεύω!...